

store Tab, som Tilfældet har været. Der er af danske Forsikringsselskaber i Henhold til de lovmæssige Forskrifter stillet Depoter f. Eks. i Tyskland, da Marken stod i Pari, Depoter, som nu i Virkeligheden er Nul værd. Derfor er det ikke saa mærkeligt, at mange Selskaber har lidt et saadant Tab, at de ikke har kunnet bære det, men har maattet enten gaa konkurs eller likvidere, hvorved de har bibragt de Mennesker, som sad inde med Aktierne, urimeligt store Tab.

I mange Tilfælde har der været udvist en uhyre Optimisme, særlig i de nye Selskaber. Udbyttefeberen har grebet alle. Det har været saaledes, at Agenterne for de Selskaber, som drev Forsikringsvirksomhed, har præsenteret Udbytter baade paa 10 og 15 pCt. for de Mennesker, som de skulde have til at tegne Aktier, medens det for adskillige af de paagældende Selskaber er bevist, at de, den Dag de udbetalte disse Udbytter, i Virkeligheden har givet Underskud. Jeg tror, det kom af, at medens Præmierne strømmede ind til Selskaberne, var Skaderne ikke anmeldt. Indenfor Sø- og Transportforsikringen og Reassurancen anmeldes Skaderne i mange Tilfælde først et Aar, ja, endogsaa flere Aar efter, at de er indtraadt. Der er handlet letsindigt i mange Selskaber ud fra den Betragtning, at der var Masser af Penge i Kassen, idet man ikke vidste, hvilke Skader der kunde blive anmeldt; man havde glemt at afsætte de tilbørlige Skadesreserver. I Stedet for at konsolidere Selskabet, som det maatte være enhver Direktions første Opgave, gennem Henlæggelse af de fornødne Reserver, baade Præmie- og Skadesreserver, saa man Opgaven i at udbetale saa store Udbytter som muligt, og den Dag, da Skaderne blev anmeldt, var man ikke i Stand til at betale dem, men maatte gaa til Likvidation eller Konkurs.

Forsikringsvirksomhed er efter min Mening en af de vanskeligste Virksomheder, der overhovedet findes — det gælder dog ikke Livsforsikringsvirksomhed. Det forekommer mig nemlig, at Grundlaget for almindelig Forsikringsvirksomhed mangler herhjemme. Havde Grundlaget været i Orden for den almindelige Forsikringsvirksomhed paa samme Maade, som det er i Orden for Livsforsikringsvirksomhed, tror jeg, vi vilde have undgaaet en Del af de Ulykker, vi har været Vidne til i de senere Aar. I Livsforsikringsvirksomheden kan man, jeg havde nær sagt, med matematisk Nøjagtighed regne ud, hvor høj Præmien skal være for de forskellige Policer, der teg-

nes. Men den Statistik, der findes som Grundlag for Livsforsikringsvirksomhed, mangler ganske for al anden Forsikringsvirksomhed; man har ikke indenfor den almindelige Forsikringsvirksomhed formaaet at fremskaffe Erfaringernes videnskabelige Behandling, saaledes at det har været muligt at udarbejde en Præmieskala, som var betryggende for baade de forsikrede og Forsikringsselskaberne. Det er efter min Mening derfor, det er gaaet galt med saa mange Selskaber. Grunden er netop den, at den officielle Erfaring, om jeg saa maa sige, som skulde fremkomme gennem det statistiske Materiale fra Forsikringsselskaberne, har manglet. Desværre synes der indenfor Forsikringsselskaberne at herske Uvillie imod at fremskaffe noget saadant. Jeg begriber ikke, at det virkelig skulde være Tilfældet, men at det er saaledes, fremgaar af Udtalelser fra forskellig Side. Jeg saa det forleden Dag omtalt i et Fagblad, „Assurandøren“, i hvilket der fandtes en Artikel, som pegede i samme Retning. Den gik ud paa, at man ikke for Selskabernes Vedkommende er tilbøjelig til at fremskaffe det Materiale, som formentlig til syvende og sidst er det eneste forstandige Grundlag, naar der er Tale om Forsikring. Denne Artikel er foranlediget af en Udtalelse af Kommissionen, som har udarbejdet det foreliggende Lovforslag. Kommissionen udtaler et Sted følgende, som jeg gerne vil oplæse: „Naturligvis er ogsaa Skadesforsikringens Præmieberegning bygget paa Erfaring. Men de afgørende Erfaringer foreligger her endnu ikke i Statistikkens sikre og for matematisk Behandling tilgængelige Form. Det vilde være Idealet, om de gjorde det, men det er sikkert, at de ikke gør det og maaske ikke indenfor en overskuelig Fremtid vil komme til at foreligge i saadan Form. Der er tilmed delte Meninger om, hvorvidt man nogen Sinde vil kunne naa til et sikkert statistisk Grundlag for Præmieberegningen indenfor Brancher som f. Eks. Brand- og Søforsikring, idet Bedømmelsen afhænger af et stort Antal Risikomomenter, der ikke kan forudsættes at holde sig konstante gennem et længere Tidsrum.“ Ud fra dette Citat er det, at vedkommende, som har skrevet den nævnte Artikel, gør opmærksom paa, at denne Statistik, der altsaa synes mig at være det eneste reelle Grundlag, naar der er Tale om Forsikring, er man ikke tilbøjelig til at tilvejebringe. Han siger: „Vil man have dem til at gøre noget virkelig for Forsikringsstatistikens Fremme“ — han taler om Direktører indenfor Forsikrings-